

جنبش زنان، صف آرایی های جدید!

پروین کابلی

به نظر میرسد که بعد از ۲۲ بهمن امسال با توجه به لشکرکشی جمهوری اسلامی به خیابانها و نشان دادن بازوی قدرتمند حکومت در پشت اتوبوسهای حامل تظاهرکنندگانی که برای پرکردن خیابانها و میدان انقلاب به تهران آورده شدند، اوضاع تحت کنترل است و سران جنبش سبز هم در اتاق فکر به تفکر برای قدم زدن های بعدی مشغولند. این خلاصه آنچه است که میشود از رسانه های رژیم در آورد.

اما لازم نیست که ناظرین انشتین باشند تا بفهمند که در ایران بطور واقعی چه اوضاعی است و چه آتش زیر خاکستری در حال شعله ور شدن است و اتفاقاتی که در دور اخیر افتاد فقط جرقه های کوچکی از یک آتشفشان زیرزمینی است که در حال منفجر شدن است. این دوره گذشت. اما به نظر من همین دوره تحولات آتی را در درون خود پرورده کرد و آغاز یکدوره و یک صف بندی جدید را اعلام نمود.

دوران بعد از ۲۲ بهمن دوره تشدید مبارزات و اعتراض است. اما این دوره دارای یک خصوصیت بسیار

دنباله در صفحه ۳

کنفرانس زنان، قرن ۲۱ - آلترناتیو فمینیستی

صفحه ۵

روزشمار کوتاهی از فعالیت ها و اقدامات فعالین سازمان آزادی زن در سالی که گذشت

صفحه ۵

فعالیت های رسانه ای، عمومی و سخنرانی های آذر ماجدی در سال ۲۰۱۰

صفحه ۸

رفع خشونت از زنان

صفحه ۱۰

سالی که گذشت و جنبش زنان

گفتگو با آذر ماجدی

پروین کابلی: با تشکر

از شما آذر ماجدی، سال ۲۰۱۰ را در رابطه با جنبش زنان چگونه ارزیابی میکنید؟ امر مبارزه زنان در این سال چه ویژگی خاصی داشت؟

آذر ماجدی: تا آنجا که به جنبش آزادی زن در ایران برمی گردد، سال ۲۰۱۰ بدنبال یک خیزش عظیم توده ای در جامعه فرا رسید. این خیزش برای بسیاری غیرمنتظره بود. در عین حالی که بسیاری همواره در انتظار شکل گیری یک جنبش عظیم توده ای برای سرنگونی رژیم اسلامی بوده اند، اما وقوع این خیزش و سرازیر شدن میلیونی مردم در خیابان ها یک شوق و هیجان غیرقابل توصیفی در تمام انسان های آزادیخواه و برابری طلب ایجاد کرد. جامعه در التهاب بسر می برد. این خیزش و نقش زنان در آن ایران را در مرکز توجه بین المللی قرار داد.

ما انتظار چنین رویکردی را از جانب جنبش آزادی زن داشتیم. رژیم اسلامی بر یک دریای نفرت عمیق حکمرانی می کند. مردم از این رژیم بیزارند و در کمین آن نشسته اند. جنبش های اجتماعی برای آزادی، برابری، خلاصی فرهنگی و سکولاریسم در ایران بسیار فعال اند. جنبش حقوق زن در ایران یک جنبش توده ای است. این واقعیت برای ما بسیار روشن بود و هست. اما دنیا تصویر متفاوتی از جامعه ایران تحت رژیم اسلامی داشت. حضور وسیع زنان در اعتراضات خیابانی، بویژه در پیشاپیش صف و بعضا در نقش رهبری اعتراضات، دنیا را متحیر کرد. دنیا به تحسین استقامت و فداکاری و شجاعت مردم و زنان بلند شدند.

این شرایط جنبش حقوق زن را در موقعیت متفاوتی قرار داد. از آن سوی بسیاری از فعالین حقوق زن دستگیر شدند. عده ای نیز به خارج عزیمت کردند. و به این ترتیب جنبش حقوق زن وارد مرحله دیگری شد. مساله آزادی زن و رژیم اسلامی یکبار دیگر بشکلی برجسته روی میز تمام فعالین جنبش حقوق زن، از راست تا چپ قرار گرفت. کسانی که پیش از این ادعا می کردند، "جنبش حقوق زن سیاسی نیست"، اکنون باید موضعی روشن تر در قبال این خیزش عظیم مردم و سرکوب خشن رژیم اسلامی اعلام می کردند.

ما همواره اعلام کرده ایم که جنبش حقوق
دنباله در صفحه بعد

برای تغییر جهان و احقاق حقوق زنان متحد شوید!

سالی که گذشت و جنبش زنان

گفتگو با آذر ماجدی

گذاشتند.

این شرایط موجب یک قطب بندی در جنبش حقوق زن شد. صف گرایش راست مجزا گردید. آشکار شد که این فعالین و رهبران راست و ملی - اسلامی درون جنبش حقوق زن هدفشان حفظ و پاسداری جمهوری اسلامی است. اینها عملاً ستون پنجم جمهوری اسلامی در جنبش حقوق زن هستند. در اوج خیزش مردم، در شرایطی که مردم خشمگین عکس‌های خمینی و خامنه‌ای را آتش می‌زدند، قرآن را به آتش می‌کشیدند، اینها فریاد می‌کشیدند که جامعه ایران برای سکولاریسم آماده نیست. به "برادران بسیجی" شان پیام می‌فرستادند و از مردم و جوانان می‌خواستند که "خشونت نکنند!"

اگر پیش از این در ایران بودند و بهانه‌شان این بود که بخاطر "حفظ جانشان" باید برای رژیم چاپلوسی کنند، به دست بوس نمایندگان مجلس بروند، اعلام کنند که "حضرت محمد با تعدد زوجات مخالف است" و از اسلام بعنوان دین "طرفدار حقوق بشر و حقوق زنان" تعریف و تمجید کنند، اکنون در خارج کشور دیگر بهانه‌شان چیست، بجز مماشات و در یوزگی؟ باین ترتیب صف راست کاملاً مشخص شد. طرفداران واقعی رژیم اسلامی، یک جناح یا هر دو جناح آن در مقابل مردم قرار گرفتند.

این قطب بندی بنظر من یکی از مهمترین دستاوردهای جنبش آزادی زن در ایران است. برای ما که از فعالین جنبش آزادی زن و خواهان آزادی بی قید و

زن دربرگیرنده گرایش‌های مختلف است. در راست گرایش ملی - اسلامی که خواهان یک اصلاحات بسیار ناچیز است و بیشتر نگران موقعیت جمهوری اسلامی است تا حقوق زنان و گرایش چپ که خواهان آزادی بی قید و شرط و برابری واقعی زن و مرد است و سرنگونی رژیم اسلامی را یک شرط لازم دستیابی به هر میزان از حقوق زن می‌داند. میان این دو قطب گرایش‌های میانی نیز هستند که به یکی از این دو قطب تمایل دارند.

بعلت سرکوب شدید و خفقان در جامعه، گرایش راست درون جنبش حقوق زن دست بالا را پیدا کرده است. زیرا اینها همواره از یک آزادی نسبی فعالیت برخوردار بوده‌اند. اما گرایش چپ و رادیکال مجبور به مخفی کاری است و چهره‌های آن در نتیجه ناشناس باقی می‌مانند. گرایش راست و چهره‌های سرشناس آن عملاً جنبش حقوق زن را به عقب می‌کشند. با مماشات با رژیم اسلامی، دفاع از اسلام و اعلام اینکه جنبش زنان سیاسی نیست و اظهاریه‌هایی از این دست تأثیرات منفی بر این جنبش می‌گذارند.

با فعال شدن جنبش سبز اسلامی و جلو آمدن اصلاح طلبان حکومتی این گرایش نیز فعال شد و نشان داد که اتفاقاً چقدر جنبش حقوق زن سیاسی است. اینها با هیجان و تقلای بسیاری به دفاع از گرایش اصلاح طلب حکومتی برخاستند. حتی کسانی که در خارج کشور زندگی می‌کردند، بطور مثال شیرین عبادی، در دفاع از این جریان سنگ تمام

تسلیم شوند، رژیم هم سرکوب مافوق اختناق می‌کند که در جامعه ایجاد کرده است، اعمال نخواهد کرد. لزومی ندارد. اما در شرایطی که مردم اعتراض می‌کنند، "نه" می‌گویند، جنبش‌های اجتماعی به تحرک می‌افتند، آنگاه چهره کریم سرکوب بیشتر عیان می‌شود.

بنظر من آنچه بعنوان سرکوب شدیدتر نامیده می‌شود، باید بما روی دیگر سکه، یعنی اعتراض گسترده تر را نشان دهد. این ارزیابی را بخاطر آرتیاسیون نمی‌گویم، این بیان یک واقعیت اجتماعی است. بطور مثال تا زمانی که کارگران به دستمزدهای ناچیز رضایت دهند، بیکاری و اخراج را بناچار بپذیرند، دستمزدهای معوقه را هم مورد اعتراض قرار ندهند، رژیم نیازی به سرکوب بیشتر از معمول نمی‌بیند. شاد و سرمست است که طبقه کارگر را به طبقه ای ساکت و خاموش بدل کرده است. اما زمانی که خبر اعتصاب و اعتراض از گوشه و کنار بگوش می‌رسد، خبر تشکیل مجامع عمومی در محیط‌های مختلف کار اعلام می‌شود، تحرک برای سازماندهی تشکل‌های کارگری اوج می‌گیرد، ما شاهد سرکوب خشن و دستگیری رهبران عملی و فعالین کارگری هستیم.

تا زمانی که جنبش حقوق زن اعتراض ملایمی می‌کند، به

شرط زنان و برابری کامل و واقعی زن و مرد و نماینده و سخنگوی جناح رادیکال جنبش حقوق زن هستیم، این یک دستاورد مهم و اساسی است. باید بر این دستاورد ساخت. باید جنبش حقوق زن را حول گرایش رادیکال سازماندهی کرد. باید صفوف جنبش آزادی زن را کاملاً از گرایش راست دور کرد. این واقعیت را باید بر سر در جامعه نوشت: زنان بدون سرنگونی جمهوری اسلامی حتی به کوچک ترین خواست‌های خود نیز دست نخواهند یافت. این واقعیت را باید در مقابل کل جامعه گذاشت.

پروین کابلی: صرفنظر از اینکه سال ۲۰۱۰ چگونه شروع شد، در این سال سرکوب بیشتری به جامعه تحمیل گردیده است. روزنامه‌های بیشتری بسته شدند. وبسایت‌های زیادی به زیر کشیده شدند و گرایش چپ و رادیکال جامعه دچار عقب نشینی زیادی شد. بسیاری روانه زندانها شدند و بسیاری از فعالین مدنی به خارج از ایران فرار کردند. این را چگونه می‌بینید؟

آذر ماجدی: راستش من با این ارزیابی که سرکوب بیشتری بر جامعه تحمیل شد، موافق نیستم. رژیم اسلامی همواره در حال سرکوب است و هیچگونه فرجه‌ای برای نفس کشیدن برای مردم قائل نیست. علت اینکه بنظر می‌

رسد که سرکوب افزایش یا شدت یافته است، وجود مقاومت و اعتراض گسترده تر در جامعه است. روشن است اگر مردم سکوت کنند و

حکومت ضد زن، سرنگون، سرنگون!

شکل می گیرد، رژیم اسلامی ناچار می شود که با تاکتیک های مختلف مذبحانه به جامعه نشان دهد که هنوز حاکم است: "من می کشیم پس حاکم ام." مخفیانه اعدام می کند؛ به اعدام یک فرد اعتراض می شود و تحصن و تجمع، او را نمی کشد ولی بجای آن یک زندانی دیگر را بلافاصله مخفیانه اعدام می کند. این تنها روش در قدرت ماندن این رژیم کثیف است.

به تمام این اوضاع ملتهب و برافروخته داخل کشور، اعتراضات وسیع اپوزیسیون را در خارج کشور اضافه کنید، آنوقت چهره استیصال جمهوری اسلامی تکمیل می شود. تاکنون سابقه نداشته است که چنین اعتراضات گسترده و توده ای در خارج کشور علیه رژیم اسلامی سازمان یابد. مردم عادی و بویژه نسل دوم ایرانیان مقیم خارج با هیجان و حرارت بسیاری در اعتراضات علیه رژیم شرکت کردند. اینها همه فاکتورهایی است که رژیم اسلامی را به دست و پا انداخته است. می گیرد، می زند، اسیر می کند، شکنجه می کند و می کشد، اما نمی تواند اعتراض را خاموش کند. این واقعیت جامعه ایران است. ■

و کنفرانس و نشستهایی که بوسیله فعالین مختلف بشکلی که در سالهای گذشته میتوانست در ایران سازماندهی شود خبری نیست. بیشتر فعالین زنان یا دستگیر شده اند و یا به خارج از ایران گریخته اند.

عاشورا و علمدارانش مانند موسوی و کروبی و شیرین عبادی عبور کرد، و در ۲۲ بهمن اگرچه نه بسیار گسترده اما صف مستقل خود را در آنجائی که میتوانست سازمان داد، حجابش را پرت کرد و

آنگاه این سوال پیش میاید آیا ۸ مارس در ایران برگزار خواهد شد؟ به نظر من اینطور نخواهد شد. ۸ مارس امسال نیروهای جدیدی با یک صف آرائی جدید به میدان خواهند

دنباله در صفحه بعد

زنده باد آزادی زن را به پرچم خود تبدیل نمود، به جلسه و متینگ سبزه ها هم آگاهانه نرفت تا صف مستقل خود را علیرغم بزرگی یا کوچکی آن به نمایش بگذارد.

در یک نگاه میتوان دید که امسال از مراسمهای ۸ مارس

سالی که گذشت و جنبش زنان

گفتگو با آذر ماجدی

دست بوس نمایندگان مجلس می رود، رژیم اسلامی نیز با آنها یک بازی آرام موش و گربه را پی می گیرد. اما در شرایطی که جامعه دچار التهاب است، مردم میلیونی به خیابان ها آمده اند، روز روشن در محلاتی زنان حجاب از سر بر می گیرند، در اعتراضات زنان در جلوی صف رهبری قرار دارند، مادران عزادار و دستگیر شدگان هر روز در مقابل زندان ها و باصطلاح دادگاه ها تحصن و تجمع می کنند و همبستگی و حمایت جامعه را بخود جلب می کنند، یورش و هجوم سرکوبگرانه رژیم شدت می یابد، اگر یک روز سرکوب نکند، مردم به زیرش می کشند. این حقیقت را رژیم اسلامی خوب می داند.

زمانیکه جامعه در شرایطی قرار دارد که مردم علیه احکام اعدام مبارزه می کنند، اعتراض می کنند و تجمعات در مقابل زندان ها

جنبش زنان، صف آرائی های جدید!

پروین کابلی

برای برون رفت" به هیچ وجه اتفاقی درخود در این دوره نیست. بلکه روند آغاز یک دوره جدید در جابجائی نیروهای مختلف است. این بیانیه تلاش دارد که خواست تغییر و رادیکالیسم موجود را در بستر اعتراضات سبز کانالیزه کند.

بیانیه اگر دوسال پیش منتشر میشد شاید معنای بیشتری میتوانست داشته باشد. این بیانیه که من قبلا در نوشته ای تحت عنوان "زنان، کدام جنبش، کدام آلترناتیو" آنرا

نقد کرده ام، در دوره ای منتشر میشود که صفوف اپوزیسیون در حال صف آرائی های جدید است. به این معنا میشود گفت که بیانیه زنان متعلق به این دوره نیست چرا که جنبشی که با پرچم برابری و آزادی زن به میدان می آید و از تاسوعا و

بارزتری از دوران قبل میباشد و آن جنبش های مختلف هرچه بیشتر پالایش میبایند و صف آرائیها و آلترناتیوهای مختلف در مقابل هم قرار میگیرند. چهره ها و رهبران جدید به میان می آیند و رهبران و چهره های دیروز با بلند کردن پرچمهای مختلف جا عوض میکنند. این خصوصیت پویای هر دوره ای از مبارزات و حتی زندگی روزمره انسانهاست. یکی از این صفتبندی های جدید را باید در درون جنبش موسوم به زنان مشاهده نمود. جنبش برابری زن و مرد از این قاعده مستثنی نخواهد بود.

بارقه های این تغییر و تحولات را همه جا از صف اپوزیسیون خارج تا جریانات درون ایران میتوان دید. نگاهی به شعار و بیانیه های مختلفی که به خاطر ۸ مارس و در کنار روند تشدید مبارزه در ایران بر علیه جمهوری اسلامی صادر شده است بخوبی صحت این گفته را بیان میکند. بیانیه زنان: "راه حل پنج ماده ای ما زنان

نه به حجاب اسلامی، نه به سرکوب زنان!

و روی کار آمدن جمهوری اسلامی پر از جابجائی احزاب و گروه‌های مختلف و شخصیت‌هایی است که صف‌های مختلف را ترک کردند و جبهه‌های جدیدی را گشودند. جنبش برابری زنان هم از این قاعده مستثنی نیست. مگر اینکه بگویم که امر زنان سیاسی نیست که این عقب‌مانده‌ترین نوع تفکری است که می‌تواند خود را در جبهه راست‌ترین اپوزیسیون ایران نشان دهد و بحث من هم اساساً رو به این طیف نیست.

بررسی و نقد آلترناتیوهای مختلف در این دور از اهمیت بسیاری برخوردار است. بدون یک رودروئی با این آلترناتیوها نمیشود پیش رفت. بحث من این است که صف آرائی تازه‌ای آغاز شده است. مبارزه علیه جمهوری اسلامی در حال وارد شدن به یک

دوره‌ای از شفافیت احزاب و آلترناتیوهاست. جنبش زنان برای برابری یک جنبش منحصر به زنان نیست. جنبشی برای تغییر در کلیت یک جامعه است. برای دست یافتن به حقوق انسانی و برابر است. این حقوق فقط برای زنان نیست. زنان از کره مریخ نیامده‌اند و در آنجا سیر نمیکنند بلکه اعضای جامعه هستند که موقعیت آنها شرایط غیر انسانی را برای کل جامعه بوجود آورده است. بی حقوقی زنان تنها آسیب و ارتکاب جرم علیه آنها نیست بلکه نظام آپارتاید جنسی توحش و بی حرمتی را به تمام جامعه گسترش داده و اعضا و آحاد آن را به درد آورده است. یک دنیای بهتر امر همه و برای همه است. برای همین اهمیت دارد که بتوان با طرح یک آلترناتیو رهبر و سازمانده صفوف رادیکالها و طرفداران آزادی تمام عیار را برای تغییرات بنیادی سازمان داد و پرچم آزادی و برابری را بلند کرد. سوال این است چگونه و از کدام راه؟

این مقاله اولین بار در نشریه یک دنیای بهتر شماره ۱۴۱ در تاریخ ۳ فوریه ۲۰۱۰ منتشر شد. ■

جنبش زنان، صف آرائی‌های جدید!

پروین کابلی

آمد. ۸ مارس امسال بر نطفه‌های آن جنبشی رشد خواهد کرد که در طی دوره جدید یعنی حداقل ۱۰ سال گذشته هر جا که توانست حجابش را دور انداخت و هر جا که توانست پرچم آزادی و برابری بدون قید و شرط زنان را بلند کرد و هر جا که توانست به بهانه نوروز و چهارشنبه سوری پا به پای مردان در خیابانها و محلات رقص و پایکوبی کرد. امسال این پرچم بلند خواهد شد اگر چه ابعاد آن میتواند با گذشته قابل مقایسه نباشد.

نگاهی به سایتهای اینترنتی مختلف صحبت از برگزاری وسیع مراسمهای ۸ مارس در خارج از ایران میدهد. به نظر میرسد که تعداد مراسمها و متینگ‌هایی که در خارج از ایران سازمان داده شده است در مقایسه با سالهای گذشته بسیار بیشتر است. این را باید به فال نیک گرفت. مدتهاست که فاصله جغرافیایی داخل و خارج دیگر یک مانع نیست. بلکه تاکنون بعنوان یک امتیاز که کمترین آن افشای هرچه بیشتر جمهوری اسلامی و جلب همبستگی و پشتیبانی میلیونها انسان آزادیخواه و سکولار شده است. آفیشها و اطلاعیه‌هایی که دیده میشود نشان از یک جبهه وسیع از انسانهای آزادیخواه و برابری طلب تا صف کمونیست‌ها و سوسیالیست‌هاست. شعارها حکایت از خواستها و مطالباتی میکند که میتواند پایه یک جدال برای فراهم کردن زمینه برای ساختن یک آلترناتیو رادیکال و ماکزیمالیست برای هدایت امر جنبش برابری زن و مرد در ایران است.

ساختن چنین آلترناتیوی با پلاتفرمهای بسیار مختلفی که وجود دارد بدون شک یک کار هرکولی است. برای آزادی زن در ایران آلترناتیوهای مختلفی وجود دارد. از یک طرف بسیاری از این آلترناتیوها امروز خود را در تشکلات و احزاب مختلف سازمان داده‌اند و از طرف دیگر گروههای کوچک و ظاهراً مستقل از هر خطی تلاش میکنند تا اثرات خود را بر این جنبش بگذارند.

من عمیقاً معتقدم که در نیت خیر کسی شک نیست و اگر من از ظاهراً مستقل در اینجا اسم میبرم نه به این معنا است که من فکر میکنم این دوستان حقیقت را بیان نمیکنند و مستقل نیستند. در این بحثی نیست که بسیاری از این دوستان دارای تشکیلات مستقلی هستند و حتی مثل فرد ممکن است که هرگز با هیچ گروه و سازمانی فعالیتی نداشته‌اند که این در نوع خود به نظر من اصلاً اهمیت ندارد و جای سوال هم نیست. ولی بطور واقعی وقتیکه آلترناتیوهای مختلف مطرح میشوند و مورد نقد و قضاوت قرار میگیرند آنوقت روشن میشود که هرکسی در کدام صف قرار گرفته است و به کجا میرود. تاریخ دوره بعد از سرنگونی سلطنت پهلوی

سخنی با خوانندگان نشریه سازمان آزادی زن

می‌توانید با مراجعه به سایت سازمان آزادی زن، از فعالیتهای این سازمان آگاهی پیدا کنید. لینکهای سخنرانیها و جلسات پالتاکی ما در این سایت قابل دسترسی است.

در ضمن می‌توانید با مراجعه به لینک نشریه آزادی زن، به نشریه‌های گذشته دسترسی پیدا کنید.

برای تماس با اعضاء شورای مرکزی سازمان آزادی زن به

لینک تماس با ما مراجعه کنید.

جهت ایجاد ظرف متحد کننده وسیعترین توده‌های زن و مرد در ایران به سازمان آزادی زن بپیوندید تا با هم علیه بیحقوقی زنان، علیه مردسالاری لجام گسیخته و برای رهایی زنان مبارزه کنیم.

<http://www.azadizan.net/>

<http://www.womensliberation.net/english/>

آپارتاید جنسی باید ملغی گردد!

کنفرانس زنان، قرن ۲۱ - آلترناتیو فمینیستی قاهره، ۱۶-۱۸ دسامبر ۲۰۱۰

شهلا نوری

کنفرانس مشترک چندین سازمان مصری و بین المللی فمینیست و مدافع حقوق زن در شهر قاهره پایتخت مصر برگزار شد. سازمان آزادی زن از ابتدا در جریان شکل گیری و سازماندهی این سازمان شرکت داشت، است. آذر ماجدی بعنوان سخنران به این کنفرانس دعوت شده بود که متأسفانه نتوانست در آن حضور یابد. از جانب سازمان آزادی زن کریم نوری و شهلا نوری در این کنفرانس شرکت کردند.

در این کنفرانس فعالین جنبش حقوق و آزادی زن، صلح، و تعدادی محقق و پزشک به بحث و تبادل نظر پرداختند. فعالین جنبش حقوق زن در سخنرانیها و طرح های پیشنهادی خود بر لزوم تقویت صلح، عدالت و سکولاریسم بعنوان پیش شرط "دمکراسی" در سطح کشوری و جهانی تأکید کردند. یکی دیگر از اهداف این نشست، فراهم آوردن کانالهای جدید و ایجاد ارتباط گسترده تر در همبستگی با تقویت جامعه برابری طلب در سطح جهان بود. بخش عمده شرکت کنندگان بر این نظر بودند که باید ایده فمینیسم بعنوان آلترناتیوی در مقابل افکار مذهبی و مردسالار تبلیغ شود و اشاعه یابد.

ابتدا کنفرانس با سخنرانی لیلین هالس فرنچ، رئیس ابتکار فمینیستی، اروپا افتتاح شد. سپس نوال السعداوی در میان تشویق و ابراز احساسات شرکت کنندگان به سخنرانی پرداخت. او بار دیگر بر لزوم مبارزه علیه نفوذ و حاکمیت مذهب و مبارزه برای استقرار سکولاریسم تأکید کرد.

آذر ماجدی، رئیس سازمان آزادی زن، سخنران اولین پانل کنفرانس بود. مدراتور پانل علت غیبت آذر ماجدی را به کنفرانس توضیح داد و از کریم نوری از طرف سازمان آزادی زن دعوت کرد که در پانل بعنوان سخنران شرکت کند.

حضور فعالین سازمان آزادی زن و سخنرانی کریم نوری در

روزشمار کوتاهی از فعالیت ها و اقدامات فعالین سازمان آزادی زن در سالی که گذشت!

تهیه و تنظیم: پروین کابلی

دسامبر ۲۰۰۹

۱۴ آذر ۱۳۸۸ برابر با ۵ دسامبر ۲۰۰۹ اطلاعیه در رابطه با محکوم کردن حمله به تجمع مادران داغدیده و دستگیری آنها در پارک لاله.

۱۷ آذر ۱۳۸۸ پیام سازمان آزادی زن به دختران و زنان شجاع و آزادیخواه در رابطه با شرکت در اجتماعات و تظاهراتی که بمناسبت ۱۶ آذر در تهران و دیگر شهرهای

ایران برگزار گردید. در این اطلاعیه آمده است که "به شما برای شجاعت بی نظیر، استقامت و هشیاری تان در مبارزه علیه رژیم اسلامی صمیمانه تبریک میگوییم. اخبار مقاومت های پرشور و نقش پیشاتزان در جنبش آزادیخواهانه مردم را با شغف و افتخار دنبال میکنیم... نقش مهم و تعیین کننده زنان و جنبش آزادی زن در جنبش

مورد ازدواج اجباری و حقوق کودکان مورد توجه شرکت کنندگان و سخنرانان کنفرانس و همچنین برگزار کنندگان کنفرانس قرار گرفت. همچنین صحبت شهلا نوری در مورد لزوم مبارزه علیه ایدز که موجب یک نسل کشتی عظیم در دنیا، بویژه آفریقا است و سالانه میلیونها انسان را در آفریقا به کام مرگ می کشد با تشویق حاضرین روبرو شد. میز کتاب سازمان آزادی با استقبال بسیار روبرو شد. جزوات سازمان بعلاوه مجموعه نوشته هایی از آذر ماجدی در مورد اوضاع سیاسی ایران و موقعیت جنبش آزادی زن، تحت عنوان "ایران: یک انقلاب زنانه" به زبان انگلیسی در میان حضار پخش شد، که بسیار مورد توجه و استقبال قرار گرفت. عده ای از حاضرین خواهان نسخه های بیشتری از این مطالب برای توزیع در کشورهای خود شدند.

گزارش کامل این کنفرانس و ترجمه قطعنامه کنفرانس بتدریج در سایت سازمان آزادی زن قابل دسترس خواهد بود. عکس ها و برخی سخنرانی ها در سایت موجود است.

www.azadizan.net

سرنگونی طلبانه مردم اکنون بر همه آشکار شده است. همه از موافق و مخالف رژیم زن ستیز اسلامی میدانند که زنان در مبارزه علیه رژیم اسلامی بجز زنجیرهایشان، چیزی برای از دست دادن ندارند".

ژانویه ۲۰۱۰

۶ ژانویه اطلاعیه سازمان آزادی زن در رابطه با مصاحبه آذر ماجدی با تلویزیون جی ام تی وی که در انگلستان منتشر شد. این کانال تلویزیونی در برنامه صبحگاهی خود با آذر ماجدی در رابطه با اوضاع سیاسی ایران و حملات لفظی رژیم

اسلامی به دولت انگلستان گفتگو کرد. آذر ماجدی گفت که جمهوری اسلامی همواره در هیاهو براه انداختن به این شیوه، در حملات رتوریک به دولت های غربی بمنظور منحرف کردن اذهان از جنبش اعتراضی مردم ید طولایی داشته است.

۱۸ ژانویه رادیو بی بی سی شهر بیرمنگام در انگلستان با آذر ماجدی، رئیس سازمان آزادی زن در مورد ممنوعیت برقع در اماکن عمومی مصاحبه کرد.

۲۹ ژانویه در شبکه پالتاک آذر ماجدی سخنرانی تحت عنوان

رهائی زن همین امروز!

روزشمار کوتاهی از فعالیت ها و اقدامات فعالین سازمان آزادی زن در سالی که گذشت!

بیانیه ۵ ماده ای تعدادی از فعالین حقوق زن، قدمی به پیش یا تلاشی برای به عقب کشیدن جنبش آزادی زن، "خیلی کم، خیلی دیر!" برگزار نمود.

۲۶ ژانویه آذر ماجدی بدعوت انجمن بحث دانشکده حقوق دانشگاه دوبلین در بحثی پیرامون مذهب و حقوق زن شرکت کرد. در این جلسه که علاوه بر ده سخنران بیش از ۲۰۰ نفر برای شنیدن مباحث شرکت کرده بودند، موافقین و مخالفین در مورد مباحث سخنرانی کردند. آذر ماجدی اعلام کرد که کلیه مذاهب مردسالار، زن ستیز و ضد زن هستند. تمام مذاهب مبلغ خشونت اند.

فوریه

۴ فوریه فراخوان سازمان آزادی زن واحد گوتنبرگ در رابطه با شرکت در آکسیون ۲۲ بهمن در اعتراض به جمهوری اسلامی منتشر شد. در این آکسیون سازمان آزادی زن از مردم خواست تا در دفاع از مبارزات مردم ایران برای دستیابی به آزادی و برابری و رفاه همصدا شوید. این آکسیون در مرکز شهر گوتنبرگ برگزار گردید.

مارس

۶ مارس به ابتکار سازمان آزادی زن و ابتکار فمینیستی اروپا یک کنفرانس بین المللی بسیار موفق در بزرگداشت ۸ مارس، روز جهانی زن، تحت عنوان "ایجاد یک جنبش بین المللی آزادیخواه، برابری طلب و سکولار برای یک دنیای بهتر امر ماست" در شهر گوتنبرگ، سوئد برگزار شد.

کنفرانس مطبوعاتی طرح و بحث شد. برای برخی از ژورنالیست ها و شرکت کنندگان دیگر این مباحث تازگی داشت و با هیجان خواهان بحث بیشتر بودند. خبر تشکیل این کنفرانس در مطبوعات رسانه های گروهی سوئد منتشر گردید.

۸ مارس روزنامه یوتبوری پستن در صفحه دبات خود مقاله ای از پروین کابلی را تحت عنوان انقلاب آتی ایران یک انقلاب زنانه به چاپ رساند.

آوریل

سخنرانان کنفرانس از میان فعالین سرشناس جنبش آزادی زن، از کشورهای مختلف، افغانستان، مصر، ایران، الجزایر و اروپا دعوت شده بودند. میهمانان افتخاری این کنفرانس نوال السعداوی، نویسنده و فعال قدیمی و سرشناس حقوق زن از مصر و ملالی جویا، چهره جوان و شجاع مدافع حقوق زن و سکولاریسم از افغانستان و سایر سخنرانان

هوگو استرلا، ماریا رشیدی، نینا سانکاری، پروین کابلی، ماریا گازمن، آذر ماجدی، شهلا نوری، لیلین هالس

فرنج و مریم هلی لوکاس بودند. در همین رابطه روز ۵ مارس در محل دفتر سازمان آزادی زن در شهر گوتنبرگ مصاحبه مطبوعاتی بمدت ۳ ساعت انجام گرفت. علاوه

بر برخی رسانه ها تعدادی از علاقمندان امر آزادی زن و سکولاریسم، دانشجویانی که تز خود را در مورد خشونت های ناموسی یا رابطه مذهب و ستمکشی زن می نویسند در محل حضور داشتند. این کنفرانس مطبوعاتی عملا خود به یک کنفرانس کوچکتر با شرکت حدود سی نفر تبدیل شد و مباحث بسیار داغی طی آن انجام گرفت. نقش مذهب، اسلام و اسلام سیاسی، حجاب، دو قطب تروریسم و جنگ تروریست ها، موقعیت ایران و جنبش آزادی زن در ایران از جمله مباحثی بود که در این

آزادیخواهان و برابری طلبان و سوسیالیستها علیه اعدام بود.

ژوئیه

۱۵ ژوئیه سخنرانی آذر ماجدی در بیست و یکمین کنفرانس بنیاد پژوهش های زنان ایران.

بیست و یکمین کنفرانس بنیاد پژوهش های زنان ایران در تاریخ ۱۵-۱۷ ژوئیه در دانشگاه سوربن در پاریس برگزار شد. در این کنفرانس حدود بیست نفر سخنرانی کردند و ۴۰۰ نفر در جلسات شرکت داشتند. جلسات از طریق شبکه پالتاک نیز در

دسترس قرار داشت که چند صد نفر از این طریق مباحث را دنبال کردند.

آذر ماجدی، رئیس سازمان آزادی زن و عضو رهبری حزب اتحاد کمونیسم کارگری بعنوان سخنران در این کنفرانس شرکت داشت.

۲۳ تا ۲۶ ژوئیه برگزاری اردوی سالانه سازمان آزادی زن در گوتنبرگ سوئد

اوت

۱۳ اوت شرکت انر ماجدی در کنفرانس جهانی شدن اسلام سیاسی و تاثیرات آن بر حقوق

۲۹ آوریل سخنرانی آذر ماجدی در پالتاک با عنوان زلزله زنانه یا انقلاب زنانه؟

مه

۱ مه برگزاری غرفه اطلاعاتی سازمان آزادی زن و شرکت در راهپیمایی اول ماه مه و پخش اطلاعیه های سازمان آزادی زن در تجمعات این روز.

۲۰ مه آکسیون اعتراضی به اعدام در ایران در مقابل روزنامه گوتنبرگ پستن

جانیان جمهوری اسلامی را باید به زیر کشید! امروز شهر گوتنبرگ سوئد شاهد تظاهرات

زنده باد آزادی، زنده باد برابری!

این دانشگاه ایراد کرد. آذر ماجدی در این سخنرانی عنوان کرد که تمام مذاهب ذاتا زن ستیز هستند، خشونت را تبلیغ می کنند و گسترش می دهند.

۱۶-۱۸ دسامبر کنفرانس زنان، قرن ۲۱- آترنتاتیو فمینیستی

کنفرانس مشترک چندین سازمان مصری و بین المللی فمینیست و مدافع حقوق زن در شهر قاهره پایتخت مصر برگزار شد. آذر ماجدی بعنوان سخنران به این کنفرانس دعوت شده بود که متأسفانه نتوانست در آن حضور یابد. هیأتی متشکل از کریم نوری و شهلا نوری از جانب سازمان آزادی زن در این کنفرانس شرکت کردند.

۲۶ دسامبر اطلاعیه ساز، تحت عنوان "یورش به خانه حبیب لطیفی این جلادان را باید به زیر کشید" در دفاع از حبیب لطیفی زندانی سیاسی که به اعدام محکوم شده است، منتشر شد.

تظاهرات ۲۹ دسامبر در مقابل روزنامه گ پ همراه دیگر جریانات اپوزیسیون رژیم اسلامی در اعتراض به احکام اعدام. ■

تبعیض جنسی" برای کنفرانس ارسال کرد.

۲۵ نوامبر روز جهانی رفع خشونت علیه زنان سازمان آزادی زن با پیامی به مردم برای تبدیل نمودن این روز به مبارزه علیه جمهوری اسلامی اقدام به برپائی نمایشگاه عکسی در خانه مدوسا نمود.

۲۷ نوامبر مقاله شهلا نوری تحت عنوان شما نمونه خشونتید! منتشر شد.

دسامبر

۱ دسامبر شهلا جاهد به دست جمهوری اسلامی به قتل رسید. سازمان آزادی زن ضمن محکوم کردن این جنایت، به خانواده شهلا جاهد و تمام انسان هایی که در این سال ها با جدیت برای نجات او کوشیدند، صمیمانه تسلیت می گوید.

۱ دسامبر آذر ماجدی، رئیس سازمان آزادی زن، در یادبود شهلا جاهد و در محکومیت رژیم اسلامی یک ویدیو بلاگ تهیه کرد.

۷ دسامبر بدعوت انجمن آنتیست های دانشگاه بریستول، آذر ماجدی یک سخنرانی با عنوان زن ستیزی مذهب در

"آزادی بیان، آزادی مذهب" شرکت کرد. این یک سمینار درونی بود که با شرکت ۴۰ نفر از اعضای شورای سازمان و تعدادی میهمان برگزار شد. هدف این سمینار کمک به تعیین سیاست این سازمان در قبال آزادی بیان و آزادی مذهب، بویژه در زمینه ممنوعیت برقع در برخی کشورهای اروپا بود. سخنرانان میهمان این سمینار جاناتان هی وود، مدیر انجمن قلم انگلستان و آذر ماجدی بودند.

۱۵ و ۱۶ اکتبر آکسیون "سوئد جای نمایندگان رژیم جنایت و اعدام نیست" شرکت سازمان آزادی زن در اعتراض علیه حضور سفرای لانه جاسوسی رژیم اسلامی ایران در گوتنبرگ سوئد.

نوامبر

۷ نوامبر، اطلاعیه سازمان آزادی زن در رابطه با خبر حکم اعدام شهلا جاهد منتشر و به این حکم غیر انسانی اعتراض شد.

۲۵ نوامبر روز مبارزه جهانی با خشونت علیه زنان سازمان آزادی زن خواهان تبدیل شدن این روز به مبارزه علیه جمهوری اسلامی میشود.

۲۳ و ۲۴ نوامبر کنفرانس "ساختار خشونت مردسالار علیه زنان: ایجاد صلح و امنیت انسانی" توسط "انجمن نجده" و باهمکاری فروم زنان عرب (عایشه) و ابتکار فمینیستی اروپا در شهر بیروت، لبنان سازمان یافت. آذر ماجدی، رئیس سازمان آزادی زن بعنوان سخنران به این کنفرانس دعوت داشت. از آنجا که آذر ماجدی نتوانست در کنفرانس در شهر بیروت حضور بهم رساند، لذا سخنرانی خود را تحت عنوان "ریشه خشونت و

زنان توسط کمپین بین المللی علیه دادگاههای اسلامی در تورنتو کانادا.

سپتامبر

۲ سپتامبر اطلاعیه سازمان آزادی زن در رابطه با شیوا نظرآهاری، فعال حقوق زن و کودک که در مواجه با اتهام "محاربه"، "تبلیغ علیه نظام" با خطر جدی اعدام روبرو شده بود.

شروع همکاری سازمان آزادی زن با انجمن همبستگی ایران و سوئد در مورد برگزاری جلسات سخنرانی و میزگرد ماهانه در سالن گاهابیو در شهر گوتنبرگ سوئد.

● چهار سپتامبر اولین مهمان دکتر علی فرمانده

● هفده سپتامبر نمایش فیلم

● ده اکتبر به مناسبت روز جهانی علیه اعدام جلسه ای بحث و سخنرانی از طرف سازمان آزادی زن در خانه مدوسا در گوتنبرگ برگزار گردید. سخنران این جلسه سیاوش دانشور از حزب اتحاد کمونیسم کارگری بود.

● بیست و دو اکتبر: ارزیابی دو روز تلاش علیه حضور علنی عاملان رژیم جمهوری اسلامی همراه با جشن.

● بیست و هفت اکتبر اطلاعیه در رابطه با کمپین علیه سنگسار سکینه محمدی آشتیانی و برگزاری آکسیون در این رابطه

اکتبر

۲۲ اکتبر آذر ماجدی، رئیس سازمان آزادی زن، عضو رهبری حزب اتحاد کمونیسم کارگری و عضو هیات اجرایی ابتکار فمینیستی اروپا بدعوت سازمان بین المللی حقوق اقلیت ها، در سمیناری در لندن، با تم

سرکوب زنان ممنوع!

فعالیت های رسانه ای، عمومی و سخنرانی های آذر ماجدی

در سال ۲۰۱۰

در تحولات سیاسی- اجتماعی در جامعه ایران تاکید کرد. او گفت: از این رو است که من تحولات آتی در ایران را یک "انقلاب زنانه" می نامم.

دو سخنرانی در تورنتو، کانادا. آذر ماجدی در کنفرانسی تحت عنوان: جهانی شدن اسلام سیاسی و تاثیر آن بر حقوق زنان که از طرف کمپین بین المللی علیه دادگاههای اسلامی در کانادا برگزار شد در ۱۳ اوت شرکت کرد. در این کنفرانس چهره سرشناس بین المللی حقوق زن و سکولاریسم و عضو شورای مرکزی سازمان آزادی زن، هما ارجمند

نیز شرکت داشت.

همچنین روز ۲۱ اوت آذر ماجدی در مورد اوضاع سیاسی ایران، نیروهای اپوزیسیون، جنبش سبز و کمونیسیم کارگری در شهر تورنتو سخنرانی کرد. این میتینگ توسط حزب اتحاد کمونیسیم کارگری سازمان یافته بود.

سازمان بین المللی حقوق اقلیت ها، لندن. آذر ماجدی، بدعوت سازمان بین المللی حقوق اقلیت ها، روز ۲۲ اکتبر، در سمیناری در لندن، با تم "آزادی بیان، آزادی مذهب" شرکت کرد. این یک سمینار درونی بود که با شرکت ۴۰

عمومی ابتکار فمینیستی اروپا در کشور آلمان برگزار شد. آذر ماجدی در این کنفرانس شرکت داشت.

بیست و یکمین کنفرانس بنیاد پژوهش زنان ایران، پاریس. در تاریخ ۱۵-۱۷ ژوئیه، بنیاد پژوهش زنان بیست و یکمین کنفرانس خود را در دانشگاه سوربن در پاریس، فرانسه برگزار کرد. در این کنفرانس حدود بیست نفر سخنرانی کردند و هر روز حدود ۴۰۰ نفر در جلسات آن شرکت داشتند. جلسات از طریق شبکه پالتاک نیز در دسترس قرار داشت که چند صد نفر از این

طریق مباحث را دنبال کردند. این یک کنفرانس بسیار موفق بود. سخنرانان گرایشهای مختلف درون جنبش حقوق زن را نمایندگی می کردند و در مورد جنبه های مختلف مساله زن، جنبش حقوق زن در ایران و شرایط زنان در ایران از نقطه نظر آکادمیک یا سیاسی - اجتماعی صحبت کردند. مباحث داغی در طول کنفرانس درگرفت.

آذر ماجدی، بعنوان سخنران در این کنفرانس شرکت داشت. تم سخنرانی او "ایران: انقلاب زنانه، مصافی مهم علیه اسلام بود." آذر در این سخنرانی بر اهمیت و جایگاه بسیار مهم و تعیین کننده جنبش آزادی زن

نوال السعداوی از مصر و ملالی جویا از افغانستان در این کنفرانس شرکت داشتند. آذر ماجدی یکی از سخنرانان این کنفرانس بود. روز پیش از کنفرانس، یک کنفرانس مطبوعاتی نیز در محل دفتر سازمان آزادی زن سازمان یافته بود.

سمینار بین المللی ایران، دانشگاه تورنتو. آذر ماجدی بدعوت مطالعات بین المللی این دانشگاه بعنوان سخنران به سمینار بین المللی درباره ایران، در ۶ مارس دعوت شده بود که متأسفانه بعلت فعالیت دیگر نتوانست در آن شرکت کند.

کنفرانس اروپایی اومانیت ها در استکهلم. شنبه ۲۹ ماه مه یک کنفرانس اروپایی در مورد مذهب و حقوق زن در شهر استکهلم، سوئد سازمان یافت. در این سمینار شش سخنران شرکت داشتند که هر یک در مورد وجوهی از نقش سرکوبگر و زن ستیز مذهب صحبت کردند. آذر ماجدی اعلام کرد که کلیه مذاهب مردسالار، زن ستیز و ضد زن هستند. تمام مذاهب مبلغ خشونت اند. هم در انجیل، هم در تورات و هم در قران، مومنین تشویق و ترغیب شده اند که با کافران و ملحدین بجنگند و با خشونت و شقاوت کامل تمام کفار را کشتار کنند. در طول تاریخ بیشترین انسان ها تحت نام خدا و بیرق مذهب کشته شده اند.

مجمع عمومی ابتکار فمینیستی، آلمان. روزهای پنجم و ششم ژوئن مجمع

آذر ماجدی، رئیس سازمان آزادی زن در سال ۲۰۱۰ در کنفرانس های متعددی شرکت و با رسانه های مختلف در مورد حقوق زن، جنبش آزادی زن، سکولاریسم، حجاب و برقع و اوضاع سیاسی در جامعه ایران گفتگو کرد. فعالیت های سیاسی، انتشاراتی، مطبوعاتی و سخنرانی های آذر ماجدی با هدف اشاعه ایده و ارزش های آزادی طلبانه، برابری طلبانه و سکولاریستی، علیه مذهب و زن ستیزی و در افشای بی عدالتی ذاتی نظام موجود انجام گرفته است. این فعالیت ها تلاشی است برای اشاعه نظرات، مطالبات و برنامه آزادیخواهانه و برابری طلبانه سازمان آزادی زن.

برخی از فعالیت های بین المللی و رسانه ها بشرح زیر است:

دانشگاه دوبلین، ایرلند. آذر ماجدی در ۱۷ ژانویه در کنفرانسی در دانشگاه دوبلین شرکت کرد. این کنفرانس توسط انجمن بحث دانشکده حقوق این دانشگاه و با تم مذهب و حقوق زن سازمان یافته بود. در این کنفرانس بحثی میان دو دیدگاه، مدافع حقوق زن و سکولاریست در مقابل اسلامیت ها و مدافع قوانین شرع درگرفت.

کنفرانس بین المللی ۸ مارس، سوئد. سازمان آزادی زن با همکاری ابتکار فمینیستی اروپا یک کنفرانس بین المللی با تم حقوق زن و سکولاریسم در شهر گوتنبرگ، سوئد سازمان داد. سخنرانان متعددی از کشورهای مختلف، از جمله

نه به سنگسار = نه به جمهوری اسلامی!

فعالیت های رسانه ای، عمومی و سخنرانی های آذر ماجدی

می کنند. آذر ماجدی آنگاه در مورد اسلام بطور ویژه سخن گفت. او گفت که حجاب سمبل و ابزار به بردگی کشاندن زنان تحت اسلام است. آپارتاید جنسی یک ستون اصلی اسلام است که نه فقط زنان را تحقیر می کند و به بندگی می کشد، بلکه عقب گردهای مهمی به جامعه تحمیل می کند.

علاوه بر سخنرانی های فوق، آذر ماجدی به دو کنفرانس بین المللی که در شهر بیروت، لبنان و قاهره، مصر برگزار شد، بعنوان سخنران دعوت شده بود. اولین کنفرانس به تاریخ ۲۳ و ۲۴ نوامبر ۲۰۱۰ تحت عنوان "ساختار خشونت مردسالار علیه زنان: ایجاد صلح و امنیت انسانی" توسط "انجمن نجده" و باهمکاری فروم زنان عرب (عایشه) و ابتکار فمینیستی اروپا سازمان یافت. و دومین در تاریخ ۱۵-۱۷ دسامبر با ابتکار و

نفر از اعضای شورای سازمان و تعدادی میهمان برگزار می شد. هدف این سمینار کمک به تعیین سیاست این سازمان در قبال آزادی بیان و آزادی مذهب، بویژه در زمینه ممنوعیت برقع در برخی کشورهای اروپا بود. سخنرانان میهمان این سمینار جاناتان هی وود، مدیر انجمن قلم انگلستان و آذر ماجدی بودند.

دانشگاه بریستول، انگلستان. سه شنبه ۷ دسامبر ۲۰۱۰ بدعوت انجمن آتئیست های دانشگاه بریستول، آذر ماجدی سخنرانی ای با عنوان زن ستیزی مذهب در این دانشگاه ایراد کرد. وی در این سخنرانی عنوان کرد که تمام مذاهب ذاتا زن ستیز هستند، خشونت را تبلیغ می کنند و گسترش میدهند و از تجاوز بعنوان سلاحی برای به شکست کشاندن "دشمن" شان و پاداش دادن به "سربازان مومن" شان استفاده

سکولاریسم و ممنوعیت برقع؛ مصاحبه ای با رادیو بی بی سی در مورد نقش اعتراض و تظاهرات در پیشبرد جنبش های اجتماعی؛ با تلویزیون صدای آمریکا، دو مصاحبه تلویزیونی با تلویزیون کومه له، چندین مصاحبه با تلویزیون یک دنیای بهتر و همچنین رادیوی ستلایتی و اینترنتی یک دنیای بهتر داشت. آذر همچنین در سفر به کانادا با روزنامه شهروند گفتگو داشت.

سازمان آزادی زن

۷ ژانویه ۲۰۱۱

سازماندهی سازمان های مختلف مصری و بین المللی در شهر قاهره سازمان یافته بود. سازمان آزادی زن از ابتدا در جریان روند سازماندهی این کنفرانس نقش داشت. هیاتی از سازمان آزادی زن، شهلا و کریم نوری در این کنفرانس شرکت و سخنرانی کردند.

فعالیت های مطبوعاتی

طی سال ۲۰۱۰ آذر ماجدی مصاحبه های متعددی با رادیوهای فارسی زبان در نقاط مختلف اروپا، چندین مصاحبه با رادیوهای منطقه ای بی بی سی در مورد حقوق زن،

نشسته بر بلند بام

کیوتر سپید پر

نظاره گر به لاله های سرخ سر

نگو که دور

نگو که دور می شوند

ندا، ترانه بی گمان

در این کران بی کران

چو کاشفان شوکران

فروتخانه زنده و

همیشه هست می شوند

نگو که دور

نگو که دور می شوند ■

نگو که دور می شوند

اگر ندا، اگر ترانه

فزون از آن چه شد بهانه

که چند صد جوان ایران

مثال جوخه دلیران

به ضرب تیر و تیغ و دشنه

به خون نشسته در خیابان

و یا ترور به حبس و زندان

چو مشعل به شب فروزان

نگو که دور

نگو که دور می شوند

شبیه نور

پریده از حصار شب

رسیده بر فراز صبح

شعری از جلال شرف زاده

اگر ندا، اگر ترانه

به جرم حرف عاشقانه

مثال روشنای خورشید

به راه مردم زمانه

به شکل نور می شوند

نگو که دور

رهائی زن رهائی جامعه است!

رفع خشونت از زنان

شهلا نوری

من از روزی که مسئولیت خانه مدوسا- دفتر سازمان آزادی زن در گوتنبرگ سوئد را عهده دار شدم معمولا هر هفته با زنها و دخترهای جوانی ملاقات می کنم که با انواع خشونتها دست و پنجه نرم می کنند. بعضی از این ملاقاتها کاملا مخفیانه و خارج از خانه مدوسا صورت می گیرد. این دختران و یا زنان جوان از وحشت خشونت ناموسی از منزل فرار می کنند و گاهی از کمکهای موجود در سوئد مطلع نیستند. بیشتر دختران جوان با مشکلات ازدواج اجباری روبرو هستند و گاهی اقامت سوئد را هم ندارند. به همین دلیل کار با اینها بسیار وقت گیر و مشکل ساز است. ارتباط با اداره پلیس، پیدا کردن خانه امن، ارتباط با اداره مهاجرت و یک وکیل زبردست که با اینگونه مسائل آشنا باشد از جمله خواستههای این دختران از ما است. این دختران به دلیل مخفی شدن آدرس مشخصی ندارند و این یکی از معضلات ما در خانه مدوسا است.

از طرف دیگر همزمان با رشد مهاجرت ایرانیان به خارج از کشور و افزایش تمایل آنها به زندگی در این کشورها، ازدواج از راه دور یا ازدواج غیابی در ایران متداول شده است. از اینرو ما با زنان جوانی روبرو هستیم که بصورت توافقی یا بوسیله یک ازدواج سنتی و یا کاملا اجباری به سوئد آمده اند. آنها با هیچ یک از قوانین کشوری آشنایی ندارند و اگر زبان انگلیسی را ندانند امکان ایجاد ارتباط با هیچ نهاد دولتی را پیدا نمی کنند چون آموزش زبان سوئدی زمان می برد. بیشتر این زنان جوان حتی بعد از تماس با ما، جرأت شکایت از همسر خود را ندارند. وحشت از دیپورت شدن به ایران به وسیله همسر، نشان از عدم آگاهی اینان از قوانین موجود دارد. همکاری اداره مهاجرت با همسر و دیپورت این زنان جوان باعث می شود که آنها تا روزی که کاسه صبرشان لبریز نشده به زندگی توأم با ضرب و شتم ادامه دهند.

در کمال تأسف باید بگویم که بسیاری از مردان ایرانی مقیم خارج کشور هنوز اعتقادات و باورهای مذهبی خود را حفظ کرده اند ولو اینکه پشت نقاب تجدد و قوانین پیشرفته سوئد پنهان شوند. این

مردها از ترس افشاء شدن رفتارهای مردسالارانه و مذهبی خود همسران خود را از ایجاد روابط دوستانه با دیگران برحذر می کنند. معمولا همسران خود را در یک مضیقه مالی جدی نگه می دارند و اجازه نمی دهند زنان از حقوق خود در جامعه میزبان مطلع گردند. تنها امکان ارتباطی این زنان کلاس درس زبان سوئدی است. زنان خشونت دیده از طریق درد دل با همکلاسی خود از وجود سازمان آزادی زن مطلع می شوند و با ترس و لرز فراوان با ما تماس می گیرند. علت این ترس کاملا واقعی است چون اینگونه مردان تلفنهای همسرشان را زیر کنترل دارند. بالاخره این زنان بعد از چندین تماس تلفنی جرأت ملاقات حضوری را پیدا می کنند و مشکلات خود را بازگو می کنند.

معمولا اولین اقدام ما مراجعه به پزشک برای معاینه و به پلیس برای ثبت جرم می باشد. از این لحظه به بعد کار ما بسیار سخت تر می شود. به این دلیل که شکایت از همسر یکی از معضلات جدی زنان ایرانی است. برای روشنتر شدن مسئله به یکی از معضلات جدی زنان خشونت دیده اشاره خواهم کرد: زن جوانی که به زبان رایج کشور آشنایی ندارد جرأت افشای زندگی خصوصی خود در مقابل مترجم را ندارد. وحشت از پخش شدن اطلاعات شخصی در بین دیگر ایرانیان و عواقب احتمالی آن باعث میشود که این زنان جوان سکوت اختیار کنند. متأسفانه هنوز دید رایج در جامعه ایرانی مقیم خارج همان نگاه سنتی و اسلامی است و همیشه فرض بر این است که زنی که مورد خشونت قرار گرفته خود گناهکار و مجرم است. از این لحظه من نه تنها نقش مترجم بلکه نقش یک همراه دلسوز و قابل اطمینان را هم بر دوش می کشم. این همراهی و همدلی تا روز اخذ اقامت ادامه دارد که گاهی سالها طول می کشد. در این مسیر سخت و پر پیچ و خم بسیاری از این زنان با حق و حقوق خود آشنا می شوند و در بسیاری از موارد آنقدر جرأت پیدا می کنند که به صورت علنی به خانه مدوسا مراجعه می کنند و با دیگران آشنا می شوند. گاهی تا آنجا پیش می روند که خودشان به دیگر زنان خشونت دیده کمک می کنند.

اما وظیفه ما تنها در کمک به زنان خشونت

دیده خلاصه نمی شود. نقش ما در تأثیر گذاری بر قوانین جاری در جامعه سوئد هم قابل ملاحظه است. سازمان آزادی زن با برگزاری اعتراضات خیابانی، جلسات، سمینار و کنفرانسهای محلی و جهانی تلاش می کند دید جامعه را نسبت به بی حقوقی زنان خاورمیانه جلب کند. از طرف دیگر تلاش می کند مبارزه با رژیم آپارتاید جنسی را در دستور کار خود داشته باشد.

از نظر ما یکی از راههای مبارزه با رژیم اسلامی حاکم بر زندگی مردم ایران این است که به اداره مهاجرت ثابت کنیم که هر زنی که حاضر به برگشت به ایران نیست، شایستگی اخذ پناهندگی را دارا می باشد. اداره مهاجرت سوئد اجازه ندارد به این زنها به چشم زن صیغه ای (به مدت ۲ سال) نگاه کند. ما با این حرکت خود، دولتهای اروپایی از جمله سوئد را به چالش می کشیم و اجازه نمی دهیم دولتها به دلیل مداخلات اقتصادی و سیاسی با رژیمهای اسلامی، به زن بعنوان ابزار برطرف کننده نیاز مرد نگاه کنند. این روش نگاه به زن بخشی از بردگی مدرن است که باید متوقف شود. تا روزی که این روش و این نگاه به زنانی که با ازدواج توافقی، پستی و یا اجباری به خارج از کشور می آیند، ادامه دارد مبارزه ما هم ادامه دارد. در همین مسیر هر ساله موفق به اخذ اقامت دهها زن جوان می شویم.

در آخر باید متذکر بشوم که در مبارزه با خشونت دولتی، جنسی، صنعت جابجایی و فروش زنان و انواع دیگر خشونتها نباید فراموش کنیم که بیشترین خشونت به زنان در چهار دیواری خانه و توسط همسران انجام می شود! ■

ستم بر زن موقوف!

یک سوال و دو پاسخ

آزادی زن: جنبش برابری طلبی در ایران را درسالی گذشت را چگونه ارزیابی می کنید و چه دستاوردهایی را مشخصاً می توانید در این رابطه به عنوان موفقیتی مهم برای جنبش آزادی زن نام ببرید

و چرا؟

مریم کوشا: زنان در ایران به اعتبار زن بودنشان دایماً با رژیم اسلامی در کشمکش هستند. جمهوری اسلامی به اعتبار خصلت ضد زن و سرکوبگرش دایماً مورد تنفر آحاد جامعه و بخصوص زنان است. برابری طلبی و آزادی زنان در ایران در شرایط کنونی یکی از برجسته ترین مطالبات جنبش مردم است. جمهوری اسلامی یک نظام آپارتاید جنسی و ضد زن است. این حکومت بر سرکوب مردم و زن ستیزی بنا شده است و باید سرنگون شود. یکی از دستاوردهای جنبش برابری طلبی در سال گذشته حضور فعال زنان و مردان در تظاهرات و اعتراضات وسیع علیه جمهوری اسلامی بود. البته نباید فراموش کرد که جنبش آزادی زن برعکس سالهای اول بعد از روی کار

آمدن جمهوری اسلامی در خود یک جنبش زنده و فعال است. آگاهی این جنبش به دستیابی به مطالبات پیشرفته، ضد مذهبی و سکولار یکی دیگر از دستاوردهای آن است.

جنبش برای آزادی زن خواهان لغو حجاب اجباری و نابودی فرهنگ عقب افتاده مذهبی اسلامی است. این جنبش خواهان برابری زن و مرد در همه عرصه های اجتماعی، سیاسی اقتصادی و خانواده است. این مطالبات و خواستها را بویژه در سالهای اخیر در تظاهرات و مراسم ۸ مارس (روز جهانی زن) دیده ایم. مسلمان دیکتاتوری و خشونت حاکم در ایران که توسط جمهوری اسلامی به مردم تحمیل شده است شرایط را برای پیشروی جنبش و پیشبرد این مطالبات سخت میکند ولی یکی دیگر از دستاوردهای جنبش برای رهایی زن دقیقاً شهادت و میلیتاریسم جنبش علیه این رژیم سرکوب و ضد زن بوده است. همه شاهد حضور وسیع مردم بخصوص زنان علیه رژیم در خیزش اخیر بودیم. ندا که به سمبل مبارزه علیه این رژیم ضد زن بود نمونه بارز این شرکت شجاعانه است.

بنظر من مهمترین شاخص برای ارزیابی وضعیت جنبش برابری طلب در ایران خود آگاهی مردم بویژه زنان به خواسته های خود است. دوران توهم به رفم یا کوتاه آمدن از خواسته های رادیکال و سکولار تا حد زیادی سر آمده است. یکی از ویژه گی های جنبش رهایی زن در ایران اینست که بعد ۳۰ سال حکومت ارتجاع اسلامی و ضد زن، جنبش رهایی زن و زنان دیگر حاضر نیستند به کمتر از لغو آپارتاید جنسی راضی شوند.

زنان از حجاب متنفرند، از فرهنگ شرق زده عقب افتاده متنفرند، از قیود فرهنگی که پیشرفت و آگاهی آنها را فلج میکند متنفرند، از نابرابری در جامعه متنفرند، خواهان آزادی، برابری و رفاه و حکومت سکولار هستند. این، جنبش رهای برای زنان را نه تنها به اعتبار خود به جلو برده است بلکه به اعتبار جایگاه و خواسته های غیرسازشکارانه و مترقی اش به یکی از ارکان مهم و سرنوشت ساز در جهت سرنگونی جمهوری اسلامی تبدیل کرده است. به عبارت دیگر ما در ایران با دو دستاورد مواجه هستیم. این دستاوردها در شرایط ارتقا جنبش عظیم مردم علیه جمهوری اسلامی، البته با یک رهبری سوسیالیستی، میتواند در مقابل هر نیرویی که بخواهد در مقابل مطالبات جنبش رهای برای زنان بایستد نقش بسیار حیاتی در موفقیت کامل جنبش

رهایی زن ایفا کند.

اسماعیل اوجی: سال گذشته را در ذهنم مرور میکنم. از یک طرف جز اعدام، دستگیری، زندان، شلاق، کتک و سرکوب و از طرف دیگر جز اعتراضی کوچک در اینجا و آنجا چیزی نمی بینم.

سالها است که زنان ایران میخواستند اند یک میلیون امضا جمع آوری کنند تا به حکومت جمهوری اسلامی برای قوانین

ضد انسانیش از طریق مسالمت آمیز فقط اعتراض کنند اما هنوز موفق نشده اند. چرا از بیش از ۴۰ میلیون زن و مرد بالغ ایرانی یک میلیون امضا جمع نشده است؟ میتوان علل متعددی برای این عدم موفقیت برشمرد. به نظر من مهمترین آنها این است که تقریباً همه، حتی آنها که این لیست را امضا کرده اند، میدانند که این قبیل اعتراضات اثری (اثر مثبتی) نخواهد داشت.

از حق نمیشود گذشت گاهی اعتراضات بسیار بزرگ و شجاعانه هستند آنقدر که حیوان وحشی رژیم اسلامی را زخمی و وحشیتر میکند، بطوری که همه چیز را در اطراف خود در هم میدرد. روزنامه ها را میندند، کتابها را توقیف میکنند، چنگال خون آلود خود را به زنان و به ویژه زنان جوان نشان میدهد و قتل دولتی تبدیل به معمولی ترین حربه این حیوان وحشی شده است. به نظر میرسد این اقدامات مسالمت جویانه، از قبیل تظاهرات، طومار نویسی، نامه به سازمان ملل متحد، برگزاری کنفرانسهای منطقه ای و بین المللی، چه کوچک چه بزرگ، راه چاره برای بزانو در آوردن این حیوان وحشی افسار گسیخته نیست.

راستش من نمیتوانم هیچ موفقیت و دستاوردی را برای جنبش آزادی زن در ایران در سال گذشته نام ببرم. زنان ایرانی کماکان تحت فشار و پا میزنند و هیچ سیاستمدار، جامعه شناس یا فیلسوفی، چه زن و چه مرد، نتوانسته است راه چاره ای برای محو یا حتی تضعیف این وحشیگری و خون آشامی اسلامی پیدا کند. نه در سطح جهانی و نه حتی در سطح منطقه ای. ■

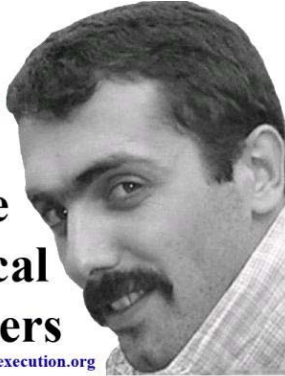
جز سرنگونی حکومت ترور، سرکوب و اعدام چاره دیگری نیست!

Save
Habib

Free
Political
Prisoners

www.notonemoreexecution.org

یورش به خانه حبیب لطیفی

این جلادان را باید به زیر کشید!

دیروز یکشنبه، ۵ دیماه شهر سنندج مملو از همبستگی و شادی برای بتعویق افتادن حکم اعدام حبیب لطیفی بود. مردم دسته دسته برای ابراز همدردی با خانواده حبیب به دیدن آنها می رفتند. رژیم سرکوب اسلامی بمنظور سرکوب مردم و حاکم کردن فضای ارباب بر شهر، حدود ده شب به خانه حبیب یورش برد. ده ها نفر از مزدوران رژیم در لباس سیاه از در دیوار خانه بالا رفتند، به ساکنین با اسپری فلفل حمله کردند که جوان ترین خواهر حبیب در اثر این حمله بیهوش شد. خانه را تفتیش کردند، کامپیوتر خانواده را مصادره و خانواده حبیب و میهمانان آنها را بازداشت و به یک مکان نامعین منتقل کردند.

اسلامی تعدادی از بازداشت شدگان به شرح زیر است. پدرم نصراله‌ی، هاشم رستمی، زاهد مرادیان، محمود محمودی، سعید ساعدی، حمید ملک الکلامی، سیمین چایچی، واحد مجیدی، بیان ظفری، عباس لطیفی پدر حبیب، سه تن از برادران حبیب، سه تن از خواهران و همچنین همسر برادر حبیب.

رژیم اسلامی در هراس از انفجار خشم مردم معترض سنندج شرایط امنیتی شدیدی را بر فضای شهر حاکم کرده است. خطر اعدام حبیب لطیفی و دیگر فعالان سیاسی همچنان باقی است. سازمان آزادی زن، شما را به مبارزات فشرده تر و سازمانیافته تر علیه این رژیم سرکوبگر دعوت می کند. این روحیه همبستگی مبارزاتی را باید حفظ و تقویت کرد. باید این ماشین قتل و جنایت را متوقف کرد. باید درب زندانهای رژیم را شکست و تک تک زندانیان سیاسی را آزاد کرد.

زنده باد آزادی، برابری
سازمان آزادی زن
۶ دیماه ۱۳۸۹

در گرامیداشت قربانیان ناموسپرستی

۲۱ ژانویه ۲۰۰۲ فادیمه شهیندال در اوپسالا بدست پدرش به قتل رسید. فادیمه تنها نیست. هر ساله هزاران نفر بویژه دختران خردسال و زنان، قربانی ناموسپرستی و مردسالاری و سنت های عقب مانده و مذهبی میشوند.

به همین مناسبت سازمان آزادی زن و تشکل میخک سفید در روز ۲۱ ژانویه ۲۰۱۱ در برونزیپارکن گوتنبرگ سوئد آکسیون در گرامیداشت قربانیان ناموسپرستی برگزار می نماید.

سازمان آزادی زن

تشکل میخک سفید

تسلیت به مناسب درگذشت مینا حق شناس از فعالین حقوق زنان!

مطلع شدیم که مینا حق شناس فعال حقوق زنان و از بنیانگذاران سازمان هشت مارس بعد از مدتی بیماری در تاریخ ۸ ژانویه ۲۰۱۱ درگذشته است. سازمان آزادی ضمن ابراز تاسف از این واقعه، به خانواده و بستگان و رفقای مینا حق شناس صمیمانه تسلیت می گوید.

سازمان آزادی زن

۹ ژانویه ۲۰۱۱

شعری از مینا حق شناس یادش گرامی باد

آزادی
پراز برابری
به وسعت بی کران،
به بزرگی حرمت زن
و به سنگینی مسئولیت
انسان
شانه هایمان،
توان آن را دارند، برای
حمل آن
و دستهایمان،
توان آن را می یابند، برای
تقسیم آن
به هر کس به اندازه،
نیازش!

می آیم،
با کوله باری از درد،
قلبی پراز امید
مرا در یاب
ای دوست
ای همدرد!
می خواهم،
کوله بارم پراز شادی باشد
پراز زن،
پراز دوستی،

نشریه آزادی زن از انتقادات و پیشنهادات شما استقبال می کند.
مطالب، انتقادات و پیشنهادات خود را برای ما ارسال کنید.

azarmajedi@yahoo.com

parvinkaboli@yahoo.se

esmail_owji@yahoo.com

رئیس سازمان آزادی زن آنر ماجدی:

هینت تحریریه نشریه پروین کابلی و اسماعیل اوجی: